

ELŐFIZETÉS ÁR
Egész évre 8 frt.
Félévre 5 „
Negyedévre 1 frt 50 kr.
Börmentes levelek csak ismert keszektől fogadtatnak el.
Kéziratot nem adhatnak vissza.
Egyes szám ára 20 kr.
A nyilatkozás minden garandőr díja 20 kr.

ZEMPLEN.

Társadalmi és irodalmi lap.

ZEMPLÉNVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE

(Megjelenik minden vasárnap.)

HIRDETÉSI DÍJ:
Hivatalos hirdetéseknek:
Minden egyes sor után 1 kr.
Azonnali díj 30 kr.
Kiemelt díszetűk a köz-
személyes elhatározásokról
nyelvtér mértékét szerinti
minden centiméter
után 3 kr. számítatik.
Állandó hirdetéseknek
kedvezmény nyújtatik.
Hirdetéseket a „Zemplén”
nyomdába küldendők.

HIVATALOS RÉSZ.

Zemplén vármegye közig. bizottságától.

9/1599. sz.

Olvastatott a m. kir. közmunka és közlekedésiügyi miniszteriumnak a pósta- és távirtdánál alkalmazott vonalörök lovaik közmunka alóli mentessége tárgyában rendele.

Tíz főszoigabirónak és a kir. államépítészeti hivatalnak alkalmazkodás végett kiadatik és a „Zemplén” hivatalos lap útján közöltetik.

Kelt Zemplén vármegye közig. bizottságának S.-a.-Ujhelyt, 1888. január hó 16-án tartott ülésében.

A főispán távollétében:

Matolai Etele, alispán,
mint a közig. bizottság h. elnök.

Másolat.

Közm. és közl. m. kir. miniszter. Körrrendelet. Folyó évi február 12-én 181. sz. a kelt körrrendelet kapcsán értesitem a címet, hogy a pósta és távirtdánál alkalmazásban levő távirtdai vonal öröknek kizárólagosan távirtda vonalait bejárására tartott szolgálati lovaik az országos közmunka alól mentesek, minélfogva annak kivételénél számba nem veendő. Felhívom a címet, hogy az orsz. közmunka összeírásánál és kivételénél, valamint az e részben tenforgó kérdések elintézésénél erre figyelemmel legyen. Budapest, 1887. dec. 1. Baross.

17122 szám.

Zemplénvármegye alispánjától.

10 főszoigabirónak.

A győri árva-alapítványoknál betöltendő ösztöndíj állomásokra vonatkozó pályázati hirdetményt közhírré tétele végett másolatban kiadom. S.-a.-Ujhely, 1888. jan. 19.

Matolai Etele, alispán.

Másolat.

48722. számhoz. Pályázat. A győri árva-alapítványoknál az 1887/8. tanév kezdetétől következő ösztöndíj állomások jöttek üresedésbe, nevezetesen: I. A győri árva kir. alapítványnál 3 állomás egyenkint évi 80 fttal. II. A győri árva Dlabács-féle alapítványnál 3 állomás egyenkint évi 80 fttal. III. A győri árva gróf Eszterházy-féle alapítványnál 3 állomás évi 80 fttal. Ezeknek betöltésére pályázat hirdettetik következő feltételek és megjegyzések mellett; A győri árva kir. alapítványbeli ösztöndíjakra szegény kath. vallású jó előmenetellel iskolába járó, vagy inaskodó árva fiúk és leányok pályázhatnak. A Dlabács-féle az illető rokonok, a gróf Eszterházy-félékre pedig az uradalmi könyvvivő, számtisztek és ezek után gazdasági tisztviselők és szolgák árva gyermekei különösen convertita árva fiúk, vagy leányok pályázhatnak elsőbbséggel. Az e részben folyamodványok a győri árva kir. alapelvi állomásokat illetőleg Nogall Károly győri püspöki helynökhöz, mint az alap igazgatójához a Dlabács félékre vézve Zsolna városa tanácsához Trencsén megye útján, a Gróf Eszterházy-féle nézve pedig gróf Eszterházy tatai uradalmához Tatára, Komárom megye útján, mint illető pártfogóhoz címzendők és az illető tanintézeti igazgatóságoknál, hol a pályázók jelenleg tanulnak, vagy a megyei és városi közönségeknek 1888. évi február hó 15-ig mint ezennel kitűzött határrnapig benyújtandók. A benyújtandó folyamodványok következő kellékekkel szerelendők fel: 1. A legközelebb lefolyó 1886/7 tanévről szóló iskolai, vagy az inaskodási előmenetelről szóló mesteri bizonyítvánnyal. 2. Az esedező szülőinek polgári és vagyoni állapotáról és netáni érdemeiről, testvérének létszámáról, valamint arról is, élvez e esedező, vagy egyik testvére ösztöndíjt és mily alaptól, hatóságilag kiállított hiteles okmányokkal. A gyermekek egyenkint név szerint és koruk szerint mutatandók ki. 3. A keresztlevéllel és az esedezőnek atyja, vagy mindkét szülője halálát igazoló bizonyítvánnyal. 4. Megemlékező a folyamodványban azon kir. pénztár, a melynél adományozás esetében az ösztöndíj illetmény felvétele kivántatik. 5. A Dlabács és Gróf Eszterházy-féléknél a fenn kitett egyéb kellékeken kívül a leszármazási viszonyokat igazoló okmányokkal. Az eképen felszerelt folyamod-

ványok az illető tanintézeti igazgatóságok és a megye vagy városi hatóságok által, és pedig az előbbiek részéről vagy közvetlen, vagy a tank. főigazgatóságok útján, az utóbbiak részéről pedig szintén közvetlen 1888. évi március hó 10-ig a fentnevezett pártfogókhoz, a minősítvényi táblázatok kíséretében eljuttatandók. Végül megjegyzetik, hogy az ösztöndíjasok ha fiúk, a nyert ösztöndíjt tanidejük vagy inaskodások tartamára, ha leányok, férjhez menetelükig, ugy anyagi állapotok másképp kedvező megváltozásáig, legfeljebb azonban eltűnik 24 évének befejeztéig élvezendik. A fent kitűzött határrnap eltelte után, vagy az illető tanintézeti igazgatóságok mellőzésével közvetlen a vallás és közoktatásügyi m. kir. miniszteriumhoz benyújtott kérvények egyszerűen vissza fognak utasítottatni. Budapest, 1887. december hó 6-án. A vallás és közoktatásügyi magyar kir. minisztertől.

Zemplén vármegye közig. bizottságától.

39/3. sz.

Olvastatott a tokaji kir. közjegyző jelentése Ónody István hagyatéka tárgyában hozott 830/87. kb. számú közigazgatási bizottsági határozatra.

A kir. közjegyzőnek ezen hagyatéki ügyben a megyei árvaszék 11844/87. számú határozatával feljelentett késedelmes eljárását okadatoló jelentés, továbbá azon körülmény, hogy ez ügyben az árvaszékhez megfelelő jelentést tett tudomásul vétetvén,

Egyidejűleg figyelembe véve a kir. közjegyző jelentésében előterjesztett azon körülményeket, hogy míg egyrészt a haláleseti izek gyakori esetben az illető körjegyzők által szabálytalanul állítatnak ki, ugy egyszerűs mind a magán felek sokszor több rendbeli idézés dacára sem jelenvén meg a tárgyaláson, ily formán lehetetlenné válik a hagyatéki ügyekben az árvaszék határozatának kellő gyorsasággal foganatosítása és a hagyatéki ügyek szabályszerű lebonyolítása, a közigazgatási bizottság tehát az alkalomból szigorú következményekkel figyelmezteti az illető körjegyzőket a vármegye hivatalos lapja útján, hogy a haláleseti izek kiállításánál az 1877. XX. t. c. VI. fejezetében körvonalozott intézkedéseket szemelölt tartás, sőt egyidejűleg felhivatnak a megyei árvaszék, a főszoigabirák és a megyei kir. közjegyzők, hogy az esetben ha a kir. közjegyző jelentésében hangsúlyozott vagyoni és fenytő következményeket maga után vonó oly körülményeket észlelnek, hogy a haláleseti izek a törvényes örökösök mellőzésével állítatnak ki, az esetet hivatalból figyelembe véve jeleintést tegyenek a megyei közig. bizottságnak.

A kir. közjegyző jelentése azon részét illetőleg, hogy a hagyatéki tárgyalások a felek meg nem jelenése folytán gyakran meghiusulnak, tekintve, hogy az 1887. XX. t. c. 279. §-a értelmében fontos esetekben az árvaszék a felek elővezetését elrendelheti,

tekintve, hogy a hagyatéki eljárás legfontosabb aktsa maga a hagyatéki tárgyalás, tekintve, hogy az 1885. évi VII. t. c. a hagyatéki tárgyalások foganatosítására a kir. közjegyzőket jelölte ki és jogosította fel, és így a felek beidőzésének módozata is eljárása köréhez tartozik;

A hagyatéki ügyek lehető gyors és szabályszerű intézése érdekében a vármegyebeli kir. közjegyzők figyelmé a törvényből következtetett azon jogaikra felhivatni határozottat, miszerint megfelelő esetekben, ha az elmaradás a következményekre figyelmeztető idézés dacára a felek a tárgyalásokra megjelenni vonakodának, azok ellenébe az elővezetést kérhetik.

A főszoigabirák pedig a kir. közjegyzők ez irányban megkeresésük esetén az elővezetett és iránt az intézkedést megtenni kötelesek.

Erről a főszoigabirák és kir. közjegyzők értesítettnek.

Kelt Zemplén vármegye közig. bizottságának S.-a.-Ujhelyben 1888. január 16-án tartott ülésében.

A főispán ömeltósága távollétében:

Matolai Etele,

alispán,
mint közig. bizotts. h. elnöke.

T. Zemplénvármegye közig. bizottságától.

31./1601. Olvastatott a kir. építészeti hivatal főnökének jelentése a közmunka és közlekedésiügyi miniszteriumnak a gazdát vagy nevet cserélő hajók körül követendő eljárásra vonatkozó 51629. számú leirata tárgyában.

A felolvasott miniszteri rendelet tudomásul vétetvén és a folyamamérnöki és kir. építészeti hivatal a bodrogközi, tokaji és szerencsi járás főszoigabiráival mihez tartás céljából másolatban kiadatik, és a „Zemplén” című hivatalos lapba is közzé tétetni határozottat.

Kelt Zemplénvármegye közigazgatási bizottságának S.-a.-Ujhelyben, 1888. január 10-én tartott ülésében.

A főispán ömeltósága távollétében:

Matolai Etele,

alispán, mint a közig. biz. h. elnöke.

Másolat

M. kir. közmunka és közlekedésiügyi minisztertől. Valamennyi vármegyei és város törvényhatóság közigazgatási bizottságának. 51629. sz. Folyó évi május hó 10-én, 19306. sz. a kelt rendelet kapcsán értesitem a bizottságot, hogy tekintve a hajólevél rendeltetését, oly hajók részére, a melyek gazdát vagy nevet cserélnek, mind annyiszor, a hányszor ily csere történik, vagy új hajólevél állítható ki, vagy pedig a csere megtörténtének megállapítása a régi hajólevélre hárítatlag is rá vezethető; ha azonban a hajó oly forma változáson ment át, hogy annak hordképessége is módosult, akkor a hajó részére még azon esetben is mindig új hajólevél állítandó ki, midőn a hajónak tulajdonosa és neve a régi maradt.

Ezen új, vagy átírt hajólevelek jegyzéke hozzám szintén, felterjesztendő. Budapest, 1887. decemcer 4. Baros.

Községi szabályrendelet.

I. fejezet.

Kis- és nagyközségek.

(Folytatás.)

12. §. A község önkormányzati jogát képviselő-testülete által gyakorolja; a község jogait az 1886. évi XXIII. t. c. 21-ik §-a szabályozza, amelynek alapján:

- a) saját belügyeiben határoz és szabályrendeleteket alkot;
- b) határozatait és szabályrendeleteit községi előljárási által hajtja végre;
- c) rendelkezik a község vagyona felett; a községi erdők értékesítése tekintetéből az 1882. évi 28794. számú kir. földmívelési miniszteri rendelet értelmében jár el és a tárgyú határozatát csak felsőbb jóváhagyás után hajtja végre;
- d) községi adót vet ki és felsőbb jóváhagyás után azt be is hajtja;
- e) gondoskodik a községi utakról és közlekedési eszközökről;
- f) gondoskodik a községi iskoláról és más hasoncélú községi intézetekről;
- g) az állami adóügy terén: az 1883. évi 14. t. c.; az 1883. évi XXIII. t. c. 16-24. és 45. §-ai; az 1883. évi 60,977. számú pénzügyminiszteri utasítás; az 1868. évi XVII. t. c. az 1875. évi XXVIII. t. c.; az 1881. évi IV. t. c. és az 1883. évi V. t. c. értelmében jár el;
- h) az állategészségügy terén az 1874. évi XX. t. c. és az állati járványokra vonatkozó 1859. évi utasítás és a megyei szabályrendeletben foglalt kötelességeit teljesíti;
- i) a cselédtörvény 58. és 87. §-ai és az erre vonatkozó megyei szabályrendelet értelmében a szabályrendeletben kijelölt községek, mint I-ső foku hatóságok intézkednek.
- k) az erdei ügyekben az 1879. évi XXXI. t. c. értelmében jár el;
- l) a gyámi és gondnoksági ügyekben a község teendőit az 1877. évi XX. t. c. 169-175. 205-242. és 287. §-ai és a gyámügyi szabályrendelet szabályozzák;
- m) a községi bíráskodást az 1877. évi XXII. t. c. 80. és a kézbesítést az 1875. évi X. t. c. és az erre vonatkozó utasítás szabályozzák;

Mai számunkhoz egy ív melléklet van csatolva.

n) a közegészségügy terén teendőit az 1876. évi XIV. t. c. 139—152. §-ai írják elő;

o) ellenőri a mérték és súlyok használatát; valamint a korcsmai hitelre vonatkozó törvény és szabályozása tekintetéből szabályrendelet fogantatását s a netaláni visszaéléseket a főszolgabíróknak jelenti;

p) a népoktatás körüli teendőit az 1868-ik évi 38. t. c. és az 1876. évi XXVIII. t. c. szabályozzák;

q) tűzrendőri ügyekben örökös a tűzrendőri szabályok végrehajtására; a kémények rendszeres kisértését figyelemmel kíséri, a tűzoltószereket beszerzi; tűz esetén annak elfojtására célzó intézkedéseket tesz; a tüzesetek folytán a tűz keletkezésének okainak s netaláni gyújtogatóknak kipuhítására előleges nyomozatot tart; a tüzesetről a nyomozati jegyzőkönyvvel együtt a főszolgabíróhoz jelentést ad;

r) a szegényalap létesítése iránt intézkedik.

s) végre teljesíti mindazt, amit a törvény vagy szabályrendeletek köteleességévé tesznek.

13. §. A községi képviselő-testületi tagok száma kisközségekben 10-nél kevesebb és 20-nál több; nagyközségekben pedig 20-nál kevesebb és 40-nél több nem lehet. A képviselők számát a népesség szerint a község maga állapítja meg; 100 lélek után 1 képviselő számítatik.

A képviselő-testület felerészben a legtöbb állami adót fizetők közül, felerészben pedig a község választottjaiból az 1886. évi XXII. t. c. 32—54. §-ai értelmében alakul.

14. §. A képviselő testület elnöki tisztét rendszerint a bíró, esetleg helyettese, a zárszámadások vizsgálatánál az elnökséget az 1886. évi XXII. t. c. 142. §-ához képest a törvényhatósági kiküldött teljesíti.

15. §. A képviselő testület évenként 2 rendszeres gyűlést tart, egyiket őszkor, november havában a jövő évi költségvetés elkészítésére, másikat tavaszkor március havában a múlt évi zárszámadások felülvizsgálatára. Ezeket kívül annyiszor tarthat rendkívüli közgyűlést, ahányszor annak megtartása el nem odázható, vagy annak megtartását, legalább 3 képviselői tag írásban kéri. A rendkívüli közgyűlések tárgyai a meghívóban mindenkor felsorolandók.

16. §. A képviselői közgyűlésre a meghívás kisközségekben a bíró és a jegyző által aláírt körlevéllel, távollevőkre nézve személyhez szóló meghívóval történik, nagyközségekben a közgyűlést szabályszerűen a főbíró hívja egybe.

17. §. A közgyűlés fontosabb tárgyai, különösen pedig, hogy a költségvetés vagy a zárszámadás fog tárgyalatni, a meghívóban feltétlenül megemlítendő.

A meghívónak 8 nappal a közgyűlést megelőzőleg kell köröztetni, illetőleg postára adni.

(Folyt. köv.)

Községi ügyek.

— Két cikk. —

II.

Van a jegyzőknek is egy hibájuk, és pedig az, hogy őket a hatóságok, bíróságok, adófelügyelőségek és még számtalan **ok-ek-ök** nagyon szeretik, mert mindegyik magáénak tartja, s mindegyik csak arról veszt tudomást, a mi az ő büroijából kerül ki és minden más ügy félre tétele mellett ezen egy ügynek azonnali elintézését rendeli. — Hjah! úgy van az a kit sokan szeretnek, sohasem tudhatja, ki mikor öleli — agyon.

Eszünkbe jut itten az elsoroltak után a „Pesti Hírlap” valamelyik számában megjelent szerkesztői üzenet, mely azt mondja, hogy: a jegyző mai napság nagyobb tekintély, mint egy kir. táblai bíró. Már pedig úgy véljük miszerint minden jegyző szívesen lenne kir. táblai bíró, holott kir. táblai bíró aligha pályáznék jegyzői állásra.

Mindezek után azon óhajtatunknak adunk kifejezést, vegyék fontolóra illetékes helyen a körjegyzői csoportosítások ügyét az egész vármegyében. De alaposan és úgy, hogy abból már legyen haszna a községeknek is a lakosságnak is, mert eddig a lakosság valóban csak terhét érzi a körjegyzőségeknek, de hasznát mentül kevesebbet. Igenis is úgy van ez, határozottan merjük állítani, a mennyiben tulhalmozták a jegyzőket mindenféle állami és adóügyekkel, melyek miatt nem marad fizikai idejük a községi ügyek ellátására, s ezért van mindég, mindenütt, minden jegyző ellen panasza, hogy nem tesz semmit, pedig hát legjobb akarata mellett sem tehet többet, mint a mennyit bír.

De ne állapodjunk meg a csoportosításnál, hanem szabályoztassék a fizetés is abban az értelemben, hogy az 1871. évben községenként megállapított fizetés és mellék járandóság újból való szabályozása is vételessék elő; mert vannak községek, melyekben 1871. évtől adóra, népességre, házra s egyéb a fizetés megállapítására mértékül szolgált alapok csökkentek, más községekben gyarapodtak, 17 év alatt nagy változások vannak a községekben, ezen szempontból elkerülhetlenül szükséges a fizetés-arányosítás is. A mely községben növekedett az alap, növekednie kell más községhez aránylagosan a tehernek is. S szerény nézetünk szerint erre és egyéb ehhez hasonló terhekre a törvényben kellett volna kimondani, hogy azok 10 évről 10 évre, vagy egy bizonyos idő elmúltával újból szabályozandók.

Bár ugyan reá férne a zemplénavármegyei körjegyzőkre is egy kis fizetésemelés, de hát nagy az adó, sok a községi pótdadó!

Mind elismerjük, mert igaz. De az is igaz ám, hogy az adó nagyságának a községi pótdadók sokaságának okai éppen nem a jegyzők. Nem okai annak sem, hogy a vármegyei pótdadó $2\frac{1}{4}\%$ -kal növekedett és a községi pénztárakra évről-évre oly terhek utaltatnak, melyek növelik a községi pótdadó $\%$ -ot.

Szinte halljuk már ellenvetésül: hiszen a fizetést pótolja a mellékes jövedelem. Igaz pótolhatná, de nem pótolhatja már csak abból az okból sem, mivel oly munkálatok teljesítésére, melyek egy kis mellékjövédelmet adnának, hogyan lenne ideje, ha a köteleességében álló ügyeket is idő hiánya miatt, nem képes ellátni. Tehát az az ellenvetés éppen a körjegyzői körök szabályozása mellett szól.

Bátran merjük reményelni, hogy vármegyénk szeretett főispánja s vármegyénk fő tisztviselői szívesen fognak oda hatni, hogy a községi-, járási-, vármegyei adminisztráció gyorsabb és jobb ellátása szempontjából a körjegyzőségeknek újból leendő csoportosítása az egész vármegyére terjesztessék ki; mert e nélkül a körjegyzők a főszolgabíráknak, ezek a vármegyének s a vármegye a miniszteriumnak nem lesz képes határidő alatt átnyújtani az ügyeket, s e nélkül maradand akkor továbbra is a közgazgatás ott, a hol a — mádi zsidó.

Még igen-igen sok okot lehetne felhozni a körjegyzőségek szaporítására is. Azonban ezeknek felsorolása nagyon igénybe venné e lapok hasábjait, és próbára tenné a tisztelt olvasóközönség türelmét, miket tehát ezuttal mellőzni vagyunk kénytelenek.

A közgyámi állásnak járási hivatallal leendő szervezésére legközelebb visszatérünk.

Eccho.

Évva Kálmán. †

F. hó 3-án a déli órákban hozta meg a távsürgöny Ujhelybe **Évva Kálmán** sztropkói főszolgabíró megrendítő halálhírének hallatára a legmélyebb részvét hangjai voltak észlelhetők az elhunytak köztisztület és közszeretben álló családjában. **Évva Kálmán** főszolgabíró egyike volt vármegyénk legpontosabb és leglelküsemreteresebb tisztviselőinek, kiváló s buzgó harcosa szlávajku járásában a nemzeti művelődési mozgalmaknak, különben pedig vármegyénk minden köreibben s a múlt időkben kiválóan az ujhelyi társaséletben, mint annak egyik legszeretettelőbb tagja volt ismeretes és számos barátai és jóemberei bizonyára teljes részvételt osztoznak a mélyen megszorodott család nagy fájdalmában. A váratlanul bekövetkezett gyászos eset részletei ma még nem ismeretesek.

A megboldogult főszolgabíró 1869. évi okt. hó 1-ével lépett hön szeretett vármegyéje szolgálatába mint rendszerinti központi esküdt. A vármegye újjászervezkedésekor 1872 ben szolgabírói segédé választották az ujhelyi járásban, mely hivatalát 1875. május 1-éig viselte. Ekkor a közhivatali pályától vissza vonulva őt és fél évet az ügyvédői pályán töltött. **Füzesséry Gyula** elhalá-

lozása után 1880. évi dec. 15-én a sztropkói járási főszolgabíróul választott s teljesen elárvult állapotban talált járását mintaszzerűen rendbehozva hagyta örökségül leendő utódjára.

A váratlanul bekövetkezett és megrendítő halálesetről kiadott gyászjelentés így szól: **Özv. Évva Kálmán** szül. **Várad Szabó Mariska** és kiskoru gyermekei: **Iren** és **Margit**; továbbá: **Évva András** és neje szül. **Balásházy Terézia**; **özv. Várad Szabó Lajosné**; **özv. Borúth Elemérné** szül. **Évva Ottilia**, **Évva Ernő** és neje **Okolicsányi Klára**, **özv. Farkas Lajosné** szül. **Évva Jolán**, **Évva Mariska**, **Évva Ilona** s férje **Juhász Jenő**, **Évva Ödön** s a többi rokonság nevében is mélyen megszorodott szívvel jelentik a forrón szeretett és felejtethetetlen férj, atya, fiu, vő és testvérnek: **Évva Kálmán** Zemplén vármegye sztropkói járás főszolgabírájának, f. évi február hó 3-ikán Sztropkón, életének 42-ik, boldog házasságának 7-ik évében, váratlanul történt gyászos kimúltát. A boldogultnak hült teteme f. évi február hó 5-én d. u. 3 órakor fog a ref. egyház szertartása szerint a sztropkói sirkertbe örök nyugalomra tétetni. Aldás és béke lengjen porai felett!

Fővárosi levél.

— Farsang. Képvisezőház. Színházak. —

Igazán furcsa ellentétben áll a természet az emberekkel. Mikor amaz felbreszti ezerféle virágait és kifakasztja a fák rügyeit, akkor azt mondjuk, hogy bekövetkezett a »saison mort«, a holt szezon. Most pedig, hogy téli álmát alussza minden: ugyancsak vig élet uralkodik a fényes szalonnokban és a mamák meglegedett mosolyával nézik a fiatalok szilaj kedvét a pazardiszi táncstermekben. Mulatni akar mindenki és kijut belőle mindennek. Mulatunk a jótékony, a tudomány, a társas élet kedvéért — no, meg néha tisztán azért is, hogy mulassunk. A jogászok első fecskéként hozták meg a farsang tavaszát és a mely egyesület csak teheti mind táncra szólítja tagjait és mondható felségesen sikerülnek az összes bálók. Különösen kitűnően ment a **mentők** bálja, kik fényesen megmentették az orvosnövények báljainak hajdani dicsőségét

De a táncosok vidám zaja nem nyomhatja el a harci lármát és ma is mindenki aggodó pillanatokat vett a jövő titkaiba: lesz-e háboru vagy csak farsangi komédiát játszik Európa is? A hónapokat is bántja a kíváncsiság. Előbb **Fejérváry** generálistól akartak valamit kitudni és talán ő volt a folyosó legkedveltebb embere, mert mindenki kérte: mondjon el valamit a helyzetről, mit hallott s mit hozott bécsi utjairól; mikor azután látták, hogy a katonával nem mennek semmire sem, hát a főgenerálissal fordultak és meginterpellálták **Tisza Kálmán**: neki majd muszáj valamit mondani. Bizony mondott is ám sokat: hogy a muszkák készülődnek, mi is készülődünk, Bismark szövetségünk és hogy lehetséges, hogy talán valamikor háborút kell viselnünk az oroszszal. Körülbelül ez volt a felelet. Gonosz nyelvek azt mondják, hogy az iraton, melyről a választ leolvasta, az volt jelgélül felírva, hogy »ne sze semmi, fogd meg jól«. De ez valószínűtlen, mert az iratot senki sem láthatta. Különben hát legyünk meglegedve azzal, amit kaptunk. Elég az hozzá, **Tisza** ismét kijelentette, hogy jogait a magyar nép semmi áron fel nem adja és inkább a harcmezéjére szólítja fiait, semhogy gyalázatos békét vásároljon. Szeretjük a békét, de nem félünk a háborútól: kell hogy ez legyen a magyar politika vezérelve és **Tisza** igérte is, hogy ez lesz. Szombaton ismét felénk fordult Európa lesve **Tisza** választát és mi büszkék lehetünk, hogy az ország élén oly férfi áll, ki döntő szóval bír az európai diplomáciában és ki állami létünket annyira megszilárdította, hogy hazánk hatalmas faktorrá lett nemcsak a monarchiában, de annak határain messze túl is.

Ha maga a ház meglehetősen békés hangulatu, a folyosón annál harciasabb kedv uralkodik. A budget vita alkalmával történt, mikor **Hegedus Sándor** előadói beszédét tartotta (ami a lehető legunalmasabb szokott lenni) hogy a folyosón több képviselő előtt erős filippikát tartott egy ellenzéki kerület képviselője a muszkák ellen. . . . s »mint egykor a rómaiak rémületen kiáltották **Hannibal ante portas** . . . itt erős hahota szakította félbe az öreg urat, mert éppen akkor jelent meg az ajtónál — **Hannibal Jozsef** képviselő. De még ez nem volt elég; a szónok bosszusan felkiált: »az ördög ütött beletek« . . . mire komoly arccal kérdi tőle **Eördögh János**: »hozzám szólj öreg?« Persze a nevetés még nagyobb lett és beszédét mérgesen abba hagyta a tüzes ellenzéki szónok. A szabadelvű klubban legnépszerűbb alakok voltak az napon **Hannibal** meg **Eördögh**.

A ház budget-vitája fényes bizonyossága annak, hogy hazánkban tudnak beszélni és lelkesülni dicső eszmékért. Mig Ausztriában a felekezeti iskolák behozatalát kívánja egy hatalmas ultra-

Folytatás a mellékleten.

montán párt: nálunk szép diadalt ült a demokrácia eszméje. Schwarz Gyula, Láng Lajos, Horváth Gyula, Helfi Ignác, Irányi Dániel mind kardoskodtak a demokráciáért s végül kislútt, hogy minden párt a lehető legnagyobb mértékben liberális és demokrata. Még, amit első sorban kellett volna említenem, Apponyi Albert gr. is sorompóba szállt és gyönyörű beszédben fejtegette ki, hogy nálánál nagyobb demokrata és liberális nem is létezhetik. A nemes gróf bizonyára nem tehet róla, hogy a „Magyar Állam“ dicsimnusz zeng beszéde felett és hogy a klerikális párt őt tartja a kiválasztott poitikusnak, kinek vezérlete alatt a magyarok istene megmenti majd a posványtól, melybe a „liberalis aeris“ süllyesztette.

Nézünk még be Thália csarnokaiba. hová már eddig is szép sikereket hozott az „új“ esztendő. A „Vas ember“ben a régi Csikyt láttuk fellépni, ki megújította a babérokat, melyek az utolsó években már hervadozni látszottak. A közönség tapsolt tombolt s lelkesült Csikyért és a tapsban örömmel veszünk részt mi is. A Vasemberrel együttesen „A miniszter szünideje“ is színre került, mely éppen úgy tetszett mint Beniczky Bajza Lenkének minden előbbi darabjai (nem) tetszenek. Félő, hogy Beniczky még több drámát fog írni, mert most az ő férje lett az intendáns s a méltóságos intendánsné darabjait nem adni méltatlan dolog lenne.

A népszínházban „A bolondok grófja“ Jókainak e legújabb bohósága után „A suhanc“ operettet adták, melyhez a fiatal, de már is híres Konti szerzette a zenét. Valóban furcsa, mondá egy maliciózus kritikus, hogy lengyel- zsidó magyar zenét csináljon francia darabhoz. De a suhanc nem engedi magát letaszítani és a megifjodott „Szép Helená“-val együtt erősen tartja magát a színpadon. Az opera is *Wilt Máriával*, mint csemegével csalogatja a közönséget. Keglevich megye, a közönség jön.

Az idő is komédiát játszik, mintha ő is farsangi mulatságot akarna rendezni. Megköszönjük szépen. Szép, meleg napok már a tavaszt izlették meg velünk és hirtelen a hideg szél elfújja előlünk a várva várt ajándékot. „Kezdjük elől“ mondhatá Tél uram és a sűrűn hulló hóhelyek teljesítik parancsát. Pest utcáinak szélében-hosszszában ismét hóhegyek emelkednek s talán a közlekedés is megszűnik és akkor levelem hasztalan vágyódik rendeltetési helyére — tehát legyen.

Mikrosz.

A felolvasó teremről.

A mult hó 29-én végbement felolvasó esti mozgalom, az 1887/88-iki kurzusban a negyedik, beillett egy kis kulturális forradalomnak. Sátor-alja-Ujhelynek ugyszólván minden művelt lelkü és ép kéz-lábu lakója felkelt, hogy részt vegyen a szellemi hadjáratban, melyet a tudományosság vezérférfiai indítottak a hasznos ismeretek népszerűtlensége ellen.

Délután 5 órára volt jelezve a felolvasás kezdete, de már 4 órakor sűrű rajokban gyülekezett a nagy közönség s a tágas felolvasó teremnek minden talpalatnyi részét megszállotta. Az 5 óra tájban érkezők már csak a kis teremben foglalhattak helyet, vagy pedig a vármegye tanácskozási nagy termébe nyíló aljegyzői szobában szorongtak, méltán irigyelve azok sorsát, akik a felolvasó asztal közelébe juthattak.

A főispán jobbján pontban 5 órakor lépett a terembe Schwartz dr., akit a közönség lelkes éljenekkel fogadott. Mikor a pódiumra lépett minden szem a rokonszenves külsejű fiatal tudósra szegződött. Mikor felolvasásának címét: *az álomról és alvásról* kimondotta, a nagy zsongás-bongást legott éji csend váltotta föl. Igéretét bírjuk a jeles tanárnak, hogy szellemes és tanulságos felolvasásából egy tárcányi kivonattal fog majd kedveskedni olvasóinknak, azért mi ez alkalommal a nagy érdekü tanulmányról csak nagyon rövid ismertetést írunk.

A felolvasás bevezető része egy *monológ szerű* remek volt, melyben az álom átvarázsoló hatásának rajza mint egy paradicsomi látomány vonult el lelki szemünk előtt. E bevezetés után felolvasó áttért a lélek szellemi műhelyének, az agy csodás szerkezetének s e szerkezet mechanizmusának ösmertetésére. Annak a rejtelmes műhelynek két osztálya van: az egyikben, az agy kéreg sejtjeiben, *asszociáció-mechanizmus*, a másikban, vagyis a voltaképeni agyban (nyúltagyban és ideg-dúcokban) a *projekció-mechanizmus* szakadatlan munkája: az ideg ingerlés, az öntudat tükre előtt a külső és belső érzéki képek jövése-menése van folyamatban. Mikor alszunk, az asszociáció-mechanizmus és projekció-mechanizmus között lévő közlekedő ajtó mintegy bezárul, az öntudat elhomályosul s az agykéreg sejtjeiben gyökerező érzetek (képek) fölött: a fantázia játéka kezdődik, vagyis *álmodunk*. Álomképeinkben felösmérjük a külső és belső érzéki ingerek tárgyias vonásait, de a fantázia által megésményített formálódásokban. E herbarti hipotézis felállítását után rendkívül érdekes

előadásban sorolta föl a történelmileg is nevezetessé lett álmokat (pl. Petrarca álmát, az „Ördög szonátja történetét“) s azok okszerű fogadását az asszociáció-mechanizmus műhelyében — megmagyarázta. Az invenciókban gazdag felolvasás egy teljes óráig tartott s az előadást, melynek érdekéhez az előadó személyiségének érdekessége is járult, valóságos tapsviharral jutalmazta a hálás közönség. Az emelvényről távozó tudós, ki aztán az első sorban foglalt helyet, alig győzte fogadni a gratulációkat. Ujhelynek jutott a szerencse, hogy Schwartz, kinek az effajta felolvasás premije volt, a hírvirág koszorújával felékesítse.

Pár percnyi szünet után dr. Chyzer Kornél ült a felolvasó asztalhoz s köszönetet mondva dr. Schwartznek, bemutatta Dr. Duka Tivadart vármegyénk szülöttjének s hazánk érdemes fiának ily című nagybecsű dolgozatát: *első benyomások Kelet-Indiában és a hindu társadalom alapötvényei*, melyben egy rejtélyes világ, Kelet-India, földrajzával s kitanulmányozhatatlan népségeinek társadalmi s részben vallási intézményeivel ösmertette meg bennünket. A nagy érdekű felolvasást egész terjedelmében lesz majd alkalmunk a „Zemplén“ t. közönségével megösmertetni. A lelkes éljenések, mikkel az ősz tudósunk adóztunk, elhangzottak, de büszkeséggel s tisztelettel emelgjük nevét, melylyel második hazájában a magyar névnek tiszteletet, méltó büszkeséget szerzett. Hiszen őrá, Körösi Csoma Sándor hírneves ismeretőről, mondotta az angol-tudós társaságnak egy jeles tagja azokat a jellemző szavakat: „*Uraim! amit a Himalája országairól tudunk, azt egy magyar embernek köszönhetjük*“.

Esteli 7 óra volt, mikor a felolvasó terem től bucsut vett a közönség. Ünnepies hangulattal távozott mindenki.

A mult vasárnap, melyet egy főváros közönsége is irigyelhetne Ujhelytől, valóban a zempléni kulturális életnek emlékezetes ünnepnapja volt.

Az élvezetes szellemi ünnepiesség méltó záradéka volt a kedélyes bankett, melyet a vármegyei orvos-gyógyszerész egyesület rendezett az ünnepelt vendég tiszteletére fél 9 órakor a „Csernyiczky“ szállóban. A feszelen jókedv csakhamar lelkes pohárköszöntésekben nyilvánult; az elsőt Matolai Etele üritette, kiemelve a közegészségügy, az orvostudomány és kiválóan azon ágazatának nagy fontosságát és jótékonyágát, mely az emberiség legszerencsétlenebb teremtséit a lelki betegeket van hivatva vigasztalni, nekik enyhülést nyújtani, sőt olykor visszaadni őket az életnek és éltette ezen fakultás országos kitünőségét. dr. Schwartz, Dr. Schwartz a tapasztaltak által kellemesen meghatva és azokat kedves emlékei közé fűzve, ékesen köszöntötte fel szives házi gazdáját a jelenlevő Molnár István főispánt. Prámer a szép eszmékért lelkesedni tudó közönségért, Viczmándy dr. Schwartzert, ugy is mint az ifjúság fáklavivőjeért, mint egyetemi tanárért ivott; Horváth az ünnepiesség egyik szellemi tényezőjéről Duka Tivadarról emlékezett meg, akit mint a nemzet annyi jelesét a nagy vihar, mely hazánk felett elvonult a száműzetés bizonytalan hullámai közé sodort, és bár a jó sors ugy intézte, hogy a hontalant a nagy nemzet, mely kebelébe fogadta magas állásra érdemesítette, de van egy kincse a magyarnak, melyet Albion gyöngyei, India palmaerdői sem kárpótolhatnak: *a haza*, — fényes bizonyítéka ezen ősi jellemvonásnak a szíves részvét, melylyel ezen jeles hazánkfia szülő vármegyéje jelen művelődési mozgalomhoz készséggel hozzájárult. A társaság Duka Tivadart lelkesen megéljenezve, Viczmándy Ödön a társadalmi élet egészséges fejlődésének fontosságáról elmélkedett, melyet a mevelődés hővmérőjének és a humanisztikus eszmék megvalósítása alapfeltételének tekint és élteti dr. Chyzer, mint a társaság egyleti élet lelkes uttörőjét; dr. Chyzer Molnár István főispánt, mint vármegyénk osztatlan közszeretetének érdeműs alakját, majd Kállayt, mint a fővárosi sajtó jelen levő egyik képviselőjét, dr. Sebeők pedig a jeles vendég élete boldogítottját, kedves nejt üdvözölte virágos szavakba öntött pohárköszöntéssel.

A társaság emelkedett hangulatban és a viszontlátás kecségetű reményével vett bucsut rokonszenves vendégétől, kinek egyénisége épp oly kedves emlék marad a közönség lelkében, mint a szaktudós gazdag ismerettárból kiszemelt költői fantáziával és szellemes humorral fűszerezett lélektani elmélkedés művészi előadása.

A zemplénmegyei kereskedelmi, ipar-, termény- és hitelbank igazgatóságának jelentése.

Tisztelt közgyűlés!

Az 1887. évi üzletmenetre vonatkozólag jelentésünket előterjesztve utalunk kell egyfelől az év folyamán többször előtérbe lépett s eléggé ismert, aggodalmat keltő politikai helyzetre, másfelől pedig a közgazdaság minden ágaiban a mult

évinél még nagyobb mérvben jelentkezett általános pangásra, melyeknek káros hatásai minden felé élenken érezhetőkké váltak.

Ezen körülmények intézetünket is megszo-kott ovatosságánál fogva üzleteink lehető korlátozására indítottak ugyan, de ez mindamellett fő-üzletágaink állagában lényeges változásra nem vezetett és habár az általános viszonyoknál fogva a pénzüpiacot az év legnagyobb részében nyomott kamatláb uralta, mégis azon helyzetben vagyunk, hogy a mult évihez hasonló összegű osztalék kiosztását javaslatba hozhatjuk.

Egye üzletágainknak állását a következő adatok tüntetik föl és pedig:

A takarékbetétek állománya:

1886. év végével volt	386680 ft 73 kr.
Az év folyamán újból betéte-	
tett és tőkesítettett	286612 ft 22 kr.
összesen	673292 ft 95 kr.

Felmaradt 1887. évi dec. 31-én	
a visszafizetett	312027 ft 37 kr.
levonása után	361265 ft 58 kr.

A váltó leszámítolási üzlet:

1886. év végével a váltó-tárca	
állása volt	513382 ft 12 kr.
Leszámítoltatott 1887. év fo-	
lyamán	1767817 ft 93 kr.
összesen	2281200 ft 05 kr.

A felek által kifi-	
zettetett	1771593 ft 20 kr.
Leiratott	314 ft 92 kr. 1771908 ft 12 kr.

Maradt 1887. évi dec. 31-én az	
össes állomány	509291 ft 93 kr.

és pedig:	
Tárcánkban a beperelt jó váltók-	
kal együtt	403036 ft 93 kr.
Viszleszámított váltókban	106255 ft — kr.
összesen	509291 ft 93 kr.

Viszleszámítás utján:

Tartoztunk 1886. év végével	74440 ft — kr.
1887. év folyamán viszleszámi-	
toltunk	402557 ft 50 kr.
összesen	476997 ft 50 kr.

Visszaváltottunk ugyan ez év	
folyamán	370742 ft 50 kr.
Maradt viszleszámítolási terhünk	106255 ft — kr.

Az előlegezési üzlet:

Egyenlege volt 1886. év végével	8179 ft 10 kr.
A lefolyt évben kölcsön adatott	44737 ft 24 kr.
összesen	52916 ft 34 kr.

Kiváltatott és törlesztés utján	
befizettetett	24101 ft 24 kr.
Maradt az év berekesztésével.	28815 ft 10 kr.

Az ingatlanokra kölcsön-üzlet.

Egyenlege 1886. évről volt	30124 ft 46 kr.
Új kölcsön adatott	2660 ft — kr.
összesen	32784 ft 46 kr.

Erre visszafizettetett	3620 ft 07 kr.
Maradt 1887. év végével	29164 ft 39 kr.

A szerződésileg eladott ingatla-	
nok vételár hátralékainak	
hozzáadásával	1864 ft 56 kr.
összesen	31028 ft 95 kr.

Értékpapírok, szelvények, ércpénzek, stb.

Adásvételében a forgalom rugott	19705 ft 21 kr.
---------------------------------	-----------------

Összes üzleti forgalmunk:

a nyers-mérleg szerint.

Pénztárilag	4634044 ft 44 kr.
Előjegyzeti napló szerint	3188019 ft 90 kr.
összesen	7822064 ft 34 kr.

A mérleg összeállításánál indítva éreztük magunkat az alapszabályok 90. §-ának szellemében eljárva a tulajdonunkat képező állampapírok rendkívüli árcsökkenése folytán értékpapírainknál szenvedett veszteséget 782 ft 50 krnyi összegben a fedezeti alap terhére leírásba hozni.

Ezen veszteséget ugyancsak átmenetinek tekintjük, de a törvény rendelkezéséhez képest az értékpapírok az év utolsó napján jegyzett árfolyamban levén leltározandók, azt tényleg leírásba is kellett hoznunk; azonban a remélhető áremelkedés folytán javunkra mutakozandó kü-lömbözet ismét a fedezeti alap javára fordíthatni céloztatik.

Folyó üzleteinkből eredőleg az elmúlt évben semmiféle veszteséget nem szenvedtünk; mint hogy azonban egy régebben per alatt volt 593 ft 34 kros Braun Leopold-féle váltóüggyben érdekeink megóvása tekintetéből egyezséget kötni kénytelenítettünk, az ennek folytán felmerült 266 ft 92 krnyi veszteséget, valamint egy már előbb részben leirt kétes váltókövetelés hátrálékos részét 48 ftban mint ez időszerint behajthatlant, összesen tehát 314 ft 92 krt a váltó-tárcából a fedezeti alap terhére szintén leírásba hoztuk.

Ekép intézetünknek mult évi tiszta jövedelme, a felügyelő-bizottság által megvizsgált és rendben talált, általunk előterjesztett mérleg és üzleteredmény-számla szerint 12812 ft 43 krra rugott és ez a befizetett részvényőknek 16% kamatozását képezi.

Ezen nyereség felosztására nézve van szerencsénk a következőket indítványozni, nevezetesen: hogy a 12812 ft 43 krnyi nyereségből

a közönséges tartalék-alapra 5%	640 ft 65 kr.
a nyugdíj-alapra és pedig: annak 5%-os gyümölcsösése	212.51
2% 12812 ft után	256.24
468 ft 75 kr.	
az igazgatóság alapszabály-szerű 10% jutaléka	1281 ft 21 kr.
a vezénylő-igazgató 10% jutaléka fejében	128 ft 12 kr.
a felügyelő bizottság szokásos díjazására	150 ft — kr.
osztalék gyanánt részvényenként 10 ft-ával	8000 ft — kr.
összesen	10668 ft 73 kr.

Az ezután fenmaradó 2143 ft 70 krból jótékony célokra u. m. a helybeli női házi-ipart terjesztő-egyesületnek 20 ft a helybeli árvasegélyző és jótékony egyesületnek alapító tagsági díja első felerésze fejében 25 ft a helybeli szegény izr. iskolás gyermekeket ruházató egyesületnek 20 ft a helybeli női-egyesületnek 20 ft a helybeli tűzoltó-egyesületnek 20 ft a magyar nyelvet és népvendéglést Zemplénvármegyében terjesztő egyesületnek 20 ft

Jutalom díjakra tisztviselőknél és szolgáknál	430 ft — kr.
Az igazgatóság elnökének tisztelet-díj gyanánt 25 db arany fejében	135 ft — kr.
Az igazgatóság egyik tagjának a múlt évben teljesített helyettesítések elismeréséül 30 db arany fejében	165 ft — kr.
És a fedezeti alap gyarapítására fordítások	1000 ft — kr.
A fenmaradó	288 ft 70 kr.
pedig új számlára átvitessék.	12812 ft 43 kr.

Az igazgatóságból ez idén sorrend szerint Viczmány Ödön és Teich Zsigmond urak lépnek ki; az 1885. évi rendes közgyűlésen megválasztott felügyelő-bizottság mandátuma pedig szintén lejárt és ennél fogva két igazgatósági tagnak és a felügyelő-bizottságnak helye választás útján lesz betöltendő.

Méltóztassák ezek után jelentésünket tudomásul véve indítványainkat elfogadni és a felügyelő-bizottság jelentésének meghallgatása után a zárszámadásokat jóváhagyni, ezek alapján részünkre a felmentvényt megadni és végül az osztalék kiszolgáltatását elrendelni.

Kelt S.-a.-Ujhely, 1888. január hó 5-én.

Viczmány, igazgatósági elnök.
 Szervicsky Ödön, Bydeskuthy Sándor, Teich, ig. tag. ig. tag.
 dr. Schön Vilmos, Kelner, Schwarcz, ig. tag. ig. tag. ig. tag.
 Szöllősi Arthur, vez. igazgató.

A felügyelő-bizottság jelentése.

Tisztelt közgyűlés!

Tisztelettel jelentjük a zemplénmegyei kereskedelmi, ipar, termény és hitelbank közgyűlésének, hogy a reánk ruházott feladatunkban törvény és szabályszerűleg eljárva, úgy működésünk közben, mint a pénztárak és könyvezés időszakonkénti vizsgálatainál mindenkor, mindenben, a kellő rendet és pontosságot tapasztaltuk.

Az 1887. évi zárszámadást megvizsgálva, a leltározást eszközölvén, a mérleget a kereskedelmi törvény 199. szakasza értelmében helyesen felállítottunk találtuk.

A társulat igazgatóságának 1888. év január 5-én kelt üzleti jelentéséről és az abban foglalt nyereség felosztási tervéről tudomást vettünk, mindezek alapján bátorodunk az 1887. évi zárszámadások jóváhagyását és az igazgatóságunk, valamint a felügyelő bizottságnak ez évre vonatkozó szokásos fölmentvény megadását javaslatba hozni.

Miután az 1885-ik évi rendes közgyűlésen reánk ruházott megbízás az alapszabályok 70-ik szakasza értelmében lejárt, kérjük a tisztelt közgyűlést, a bennünk helyezett bizalmat megköszönve, a felügyelő-bizottság újbóli megválasztását eszközölni.

Kelt S.-a.-Ujhely, 1888. január hó 14-én.

Dr. Sebeők Antal, Kornstein Ignác, felügy.-bizottsági tag. felügy.-bizottsági tag.
 Rieder Engelbert, felügy.-bizottsági tag.

Hírek a nagyvilágból.

Háborus hírek. Az orosz katonai mozgalmakról újabban érkezett tudósítások nagyon nyugtalanítóak. Az előkészületek orosz részről Galícia határain oly nagy mértékben folynak, hogy azok ma már nem tekinthetők tisztán óvatossági intézkedéseknek, hanem titokban szervezett mozgósításnak. A „Hlas Naroda“ Przemyslől azt a nagy szenzációt keltő hírd adja, hogy Podvolciska lengyelországi falu alatt már vér is folyt. Az éllemlu szereket rabló kosákokat gyalogságunk megtámadta s a kosákok közül tizenegy részben életét vesztette, részben súlyos sebesülést szenvedett.

Közbülg bolgár fejedelem országának déli részét (Kelet Ruméliát) meglátogatván az üdvözlő küldöttségek egyikéhez intézett válaszában ama bizalmának adott kifejezést, hogy az egész nemzetnél egyforma hűséggel és ragaszkodással fog találkozni, ha az országra súlyos napok nehezdednek.

Hírek az országból.

Legújabb. Magyarország hivatalos lapjában a vészharang megkondult. A Budapesti Közlöny tegnapelőtti esti rendkívüli számában közzé lett téve az a titkos okmány, mely I. Ferenc József császár-király s I. Vilmos császár között a berlini szerződésben biztosított béke megóvása érdekében Oroszország hódító törekvései ellen kötött. A titkos szerződés I. Cikke így szól: „Ha a magas szerződő felek várakozása és őszinte óhajta ellenére a két birodalom valamelyike Oroszország részéről megtámadtatná, a magas szerződő felek kötelesek egymást birodalmaik összes hadi erejével támogatni.“ A titkos okmány közzététele utolsó kísérlet a béke biztosítására.

Vay Miklós br. nevezetett ki a főrendiház elnökévé. Kinevezetésének híre közmegelegedéssel fogadták országsszerte, vármegyénkben pedig, mely az a nagyérdemű ősz hazafinak második otthona, őszinte örömet keltett minden körökben. Vay Miklós br., a főrendek Nesztora, ma 85 éves. Magas koránál és kitűnő személyi tulajdonságainál fogva a legmagasabb körökben is minden részről mély tiszteletnek örvend. Hivataloskodását, mint tb. aljegyző 1823-ban vármegyénk tanácskozó termében kezdte, három év múlva főjegyzővé, négy héttel később 1827-ben első alispánna választották egyhangulag. Nagyobb szabású működését 1830-ban kezdette, mint Zemplénvármegyének egyik orsz. gyűlési követe s mint ilyen csakhamar a vezér-férfiak sorába emelkedett. Eletrajzi adatainak felsorolása helyett, melyek Zemplénvármegye közéletének fejlődésével szorosabb kapcsolatban állnak s így eléggé ösmereteseek, ide iktatjuk a „Nemzet“ vonatkozó közleményét, mely br. Vay Miklós nyilvános érdemeit a következőleg méltja: „Igaz hazafiai érdem nyerte el jutalmát. Köztisztviselőben részesülő agg korában érte e kitiüntetés azt, aki élte delén is előkelő állásban tett nagy szolgálatokat hazájának. Vay Miklós a konzervatív férfiak egyik vezére volt. Azon konzervatívoké, akiknek büszkesége és főszojpa dőlt a minap nyugalomra. Azon férfiaké, kiknek léleknagyságát semmi sem mutatta annyira, mikép tudták, hogy a jövő nem övék, hanem csak a jövőt készítik elő a — haza számára. Azon fényes gárdáé, mely harcolni tudott a győzelemnek reménye nélkül. Sőt többet tett: tudott harcolni akkép, hogy nem akart győzni, visszautasította a diadalt. Mert diadala a nemzeti ügy veszedelme lett volna. Történetírás ideje még nem érkezett el a forradalomtól a kiegyezésig terjedő korszakra nézve. Az adatok még most gyűlnek halomra. Az aktákat most lajstromozzák, hogy majdan ítélet alá terjeszszék. Sokan elhunytak már ezen korszak vezér-férfiai közül; sőt elhunyt a legtöbb. Alig él még közülök egy-kettő. E néhány kiváló férfinak megadta a sors azt a kedvezményt, hogy szinte életükben jelennek meg a történelem ítélszéke előtt, beszámolóandók tetteik felől. Vay Miklós báró nem fél a beszámolóástól.“ Arra nevezte, hogy Vay Miklós br. a főrendi ház elnökségét elvállalta, következőket írja a „Pester Lloyd“: „A főrendi ház mai ülésén felolvasták azt a legfelsőbb leiratot, melylyel Vay Miklós b. ez állást csak az esetre volt kész elvállalni, ha Andrássy Gyula gf. ezt a magas tisztséget elfogadni nem hajlandó. Andrássy gf. ezt ép úgy, mint a neki — a főrendiházi elnökségtől külön is felajánlott — országbírói méltóságot, melyet tudvalevőleg azelőtt Senyenyey báró viselt, köszönettel visszautasította, sőt magára vállalta, hogy az agg koronaőr aggodalmait eloszlassa.“

Vay Miklós br. kinevezetésével a főrendiház alelnöki tiszte megüresedett. Utódjául hir szerint Csáky Albin gróf, Szepes vármegye főispánja van kiszemelve, akit csak néhány hónappal ezelőtt tüntetett ki a király a valóságos belső titkos tanácsosi méltósággal.

Külömfélék.

(Főispáni ebéd.) Dr. Schwartzter Ottó a budapesti Schwartzter-intézet tulajdonosa és a m. kir. tud. egyetemen magántanár, a zemplénvármegyei orvos-gyógyász egyesület ügybuzgó és fáradhatatlan elnökének, dr. Chyzer Kornél vármegyei főorvosnak meghívása következtében ellátogatott Ujhelybe, hogy a nevezett egyesület által rendezett felolvasási ciklusban ő is tevékeny részt vegyen. A jeles fiatal tudóst Molnár István főispán fogadta vendégeül s tiszteletére ma egy hete huszonöt terítékű barátságos ebédet adott. A házi ur jobbján Schwartzter Ottó, balján Matolai alispán foglaltak tak helyet. Jelen voltak még Kállay Bertalan (hírlapíró Bpestről) továbbá, Bydeskuthy Sándor, Chyzer Kornél dr., Diószeghy János, Dókus Gyula, Dongó Gy. Géza, Farkas Lajos, Hammersberg Jenő, Hornyay Béla dr. Horváth József, Keresztessy Lajos, Löcherer Lőrinc dr., Margitai József, Marikowsky Pál dr., Pataki Miklós, Prámer Alajos, Raiss Gedeon dr., Sebeők Antal dr., Sigmeth Károly, Szemere György, Vályi István és Viczmány Ödön. A harmadik ételfordulónál főispánunk élénk tetszés nyilatkozatokkal kísérve Schwartzter tanárra pohárköszöntőt mondott. A főispán pohárköszöntője így szólt: „Országoknak, nemzeteknek a világ politikájára való hatásuk mérlegelésénél korunkban nem annyira a népesség számarányának ereje, mint inkább az általános műveltség fokozata a mérvadó. Hazánk, nemzetünk erősségére, alkotmányos szabadságunk biztosítására és annak fejlesztésére nagy szolgálatot teljesítenek azok, kik az általános művelődés s hasznos ismeretek terjesztésében közrehatnak. E hazafiai érzetnek hódolt a mi igen kedves vendégünk, dr. Schwartzter Ottó egyetemi tanár önsága, amidőn körünkben megjelenni sziveskedett. Nekem jutott azon szerencse, hogy öngát egy a magam, valamint Zemplén vármegye nevében üdvözlöm és szíves megjelenéséért őszinte köszönetemet kifejezhessem. Engedje meg a mindenható, hogy imádot hazánk és az emberiség javára sokáig éljen.“ Az éljenek lecsillapultával Schwartzter tanár köszönetet mondott a kitiüntető fogadtatásért ígéretet tevén, hogy felolvasó estéink erkölcsi sikereinek előmozdítását mindenkor kedves kötelezzéssel fogja tekinteni. Prámer prépost a házi gazdáért, a szeretett házi gazda pedig kedves vendégeiért ivott. Budapesti vendégeinkre felemelő hatást gyakorolt a nyájas leereszkedés látása, mikor öméltósága a megyei tisztikar jelen volt képviselőihez pohár koccintáskor e szavakkal fordult: „jőjjetek kedves gyermekeim...“ Kállayt, mint a társadalmi bajok orvosát Horváth szerkesztő élte. Ebéd végeztével a társaság még sokáig maradt együtt a főispáni termekben kisebb-nagyobb csapatokba oszolván és a legvidámabb hangulatban. Ez a főispáni ebéd, úgy vagyunk meggyőződve, hogy nem a pusztá udvariasság muló jelentőségű ténye volt. A tudományos ismeretek népszerűsítésére törekvő önzetlen vállalat eddigi sikerének volt az fényes lakodalmi ünnepe, mik hogy megérjék még gyémánt lakodalmukat is — a legőszintébben kívánjuk.

(Vármegyei ügyek) című rovatunk úgy szintén tárcánk is tárgyhalmaz miatt jelen számunkból kiszorult.

(Zemplénvármegye közönsége) ez évi első évnegyedes rendes közgyűlést f. hó 27. s következő napjain fogja megtartani. Ugyancsak e hó 27-én, d. u. 3 órakor lesz a magyar nyelvet s népvendéglést Zemplén vármegyében terjesztő egyesület közgyűlése is.

(Az orsz. vörös kereszt egyesület) s.-a.-ujhelyi fiókjának t. c. tagjait van szerencsém a f. é. február hó 19-én d. e. 11 órakor a vármegye-háza nagy termében tartandó rendes évi közgyűlésre tisztelettel meghívni. S.-a.-Ujhely, 1888. február 4 Chyzer Kornél, fiók egyesületi elnök.

(Második tél.) Időjárásunk mult heti jókedve szinleltnek bizonyult. E héten újra erős havazás volt, mely szerdára viradólág ismét megzavarta még a vonatok közlekedési rendjét is. Csütörtökön szépen kiderült, de oly kegyetlen hideg volt, hogy még a kocsolyapályát sem kereshette föl a pezsgó véru fiatalság. A nagy hó és hideg miatt pénteki heti vásárunk is nagyon szegényes képet mutatott.

(Farkasok tettek látogatást) a M. É. K. V. s. a. ujhelyi gyártelepének udvarán mult hétfőre viradólág. Az alabárdos éjjeli őrök a vasuti kocsikba menekülve néztek farkasszem az ordásokkal.

(Jótekonyság.) A s.-a.-ujhelyi csizmadia ifjuság elnöke Vajtkó István és jegyzője Kiss József a mult hó 29-én rendezett báljuk tiszta jövedelméből 7 ft 60 krt szolgáltattak be szerkesztőségünk-höz, mely összegből 6 ftot az árvasegélyző s jótekonysági egyesületnek, 80—80 krt pedig az ujhelyi két ispotálnak szántak. Ez összegeket rendeltetési helyökre eljuttattuk. A nemesen érző derék iparos ifjuság fogadja a nyilvánosság előtt is jótekonyságáért köszönetünket.

(A tűzoltók tisztújító közgyűlése) Ujhelyben ma d. u. 3 órakor fog megkezdetni.

(A csizmadia ipartársulat) Ujhelyben a színház termében e hó 12-én táncmulatságot rendez.

(A január 28-iki holdfogyatkozás) rendkívüli tüneménye, dacára a csikorgó hideg időnek, so-

kakat csalt ki városunk utcáira. A teljes holdfogyatkozás látásának gyönyörű tiszta ég kedvezett. Az égi tünemény éjjeli 11 óra után kezdődött, a mikor a föld árnyéka sűrű fátyolt vont Dávid és Sz. Cicelle keletre néző ábrázatjára. Éjféltűn a hold ezüst tányérja egészen elsötétedett, s egy óra után a tányér keleti pereme újra vakító fényt löve t. A teljes elsötétetés közlekedésével a melankolikus hold nemzeti színű köntösben kacérkodott. Valóban nem nagy fantázia kellett hozzá, hogy nyugotról keletre számítva a zöld, fehér és piros színeket jól megkülönböztethette a szemlélő Luna ónagságának bájos alakján. A vörösszínű pompá tulnyomóságából háborút jövedőnek a babonás emberek.

(A kendertermelési szövetség) S. Patakon e folyó hó 9-én d. u. 2 órakor a városháza termében alakuló közgyűlést tart, melyre a nagy fontosságú és jövedelmező termelési ág iránt érdeklődők megjelenni tisztelettel felkértek.

(Helyreigazítás.) Lapunk utolsó számában az árvaházra való befizetések nyugtázásánál sajtóhiba csuszott be. Ugyanis Szilvássy József főleltáros, mint adakozó helyett Szöllösi József lett kiszedve, mit ezennel helyre igazítunk.

(Meghívás) a zemp'énvármegyei orvos-gyógy-szerész egyesület által rendezett népszerű ismeretterjesztő estére, mely legközelebb f. évi február 12-én, vasárnap d. u. 5 órakor S. a. Ujhelyben a vármegyei háza nagytermében fog megtartani. Tárgyai: 1. Mathiász József előadása: a napsugár, mint munkás. 2. Viskl Krúszelyi Bálint: a »Savókúra« Máramarosi néprajz. A rendezőség.

(Gyászhir.) Farkas Anna, nyugalmazott óvónő S. Patakon folyó hó 1-ső napján, 74 éves korában elhunyt.

(Bal d' enfants.) Még mult hó 19-én érdekes meglepetésben részesült Sarospatakon néhány uri család. Rózsaszínű nyomtatott francia színlapokat hordtak szét kedves, kicsi leánykák. Bal d' enfants című kis francia vigjátékot adtak elő a Lácay, Kun és Rik gyerekek. Az előadás Lácay Lászlóné, Mezőssy Sára névnapjára meglepetés volt. A kicsiké ki is tettek magukért. Olyan ügyesek, okosak és szépek voltak, hogy a nagyoknak is igazán élénk örömeiket okozták. Volt aztán tanc, zene, zaj és jó uszonna: annyira, hogy beillett a multság egy kis vizsgálatnak is a francia nyelvből, zenéből és táncból. Játszva tanulni és tanítani így lehet és így kell; méltó is, hogy az ilyen mozzanatok követendő szép példakul feljegyztessenek.

(Egy selyem esernyő) maradt a jan. 29-iki felolvasáskor a vármegyei háza nagy termében. Jóságát tulajdonosa átveheti Szernyák Mihály vármegyei huszárörrmesternél.

Egyesületi élet.

Meghívó.

A s. a. -ujhelyi árvasegélyző és jótékony egyesület t. c. tagjait van szerencsém a f. hó 19-én d. u. 3 órakor a vármegyei háza nagy termében tartandó rendes közgyűlésre meghívni. Tárgyai: az igazgató-választmány és számvizsgáló-bizottság jelentése és esetleges indítványok tárgyalása.

S. a. Ujhely, 1888. febr. 1.

Matolai Etele,

az árvasegélyző és jótékony egyl. elnöke.

Közgazdaság.

A The Gresham életbiztosító-társaság Londonban. Előttünk fekszik ezen életbiztosító-társaságnak 1887. június 30-án befejezett 39-ik üzletévi jelentése, mely az 1887. november 29-én tartott rendes közgyűlésen a részvényesek elé terjesztett, melyből a következő főmomentumokat vesszük át. A lefolyt év eredménye rendkívül kedvező volt. Ennek folyama alatt 6124 biztosítási ajánlat nyújtott be 58,038,225 frank értékben, s ebből 5448 ajánlat 48,901,000 frank biztosítási összeg fogadtatott el, melyekről a megfelelő mennyiségű kötvények ki is állítottak. A jutalék bevétel, a visszabiztosításokra kiadott összeg levonásával, 14,779,357.61 frankra rugott, melyben az első biztosítási év 1,735,753.44 frank jutaléka is befoglaltatik. A mérleg kamatszámolása 3,899,035.52 frankra rugott, s a jutalékbevételek hozzáadásával a társaság évi bevételét 18,678,393.10 frankra emelte. Az év folyama alatt a társaság által kifizetésre utalványozott életbiztosítási kötvény követelések 7,038,706.46 frankra rugtak. A kiházasítási és vegyes biztosítási szerződések, stb. követelése, melyek határideje lejárt, 2,597,392.29 frankot tett ki. Kötvények visszavásárlására 1,092,257.71 frank adatott ki. A biztosítási és járadék-alap 3,350,230.10 frankkal emelkedett. A követelések főösszege az üzletév végén 97,872,236.56 frankra rugott. Tőkebefektetések: 207,523.95 frank az angol kormánytól értékesítve, 1,220,697.92 frank az indiai és telepítvényi kormányoknál biztonságban, 15,049,988.54 frank idegen államértkekben, 2,609,700.73 frank vasutársaságok, elsőbbségek és kötvényekben, 38,837,238.64 frank vasuti és más adólevelekben, 16,008,956.87 frank háztulajdonokban, melyek között Bécsben és Budapesen is vannak a társulatnak házai. 9,023,158.03 frank elzálogban és különféle értékben 14,914,971.88 frk,

CSARNOK.

Ó.

— Sniczko-Zapolska Gabriella után. —

Utolsó leveled nem csekély zavarba hozott. Tulságos kíváncsi vagy, édes kisasszonykám. Olyan kérdéseket intézesz hozzám, a melyek miatt — saját vallomásod szerint — egész füled hegyéig pirulsz. Ej! ej! vajjon nem korai-e ilyen talányok megoldása után tudakozódnod? . . .

De féltetve a tréfát, hogyan kerülnek ilyen gondolatok a te tizenhét éves fejedbe? Avagy azok még a klastromi hálóterem maradványai? A nevelő intézet függönyös ágyában átélt álmatlan éjkek révedzései?

Meglepett eme csaknem vallásos magányban azon, nekünk asszonyoknak megfajthetetlen talány, a mit az »ó« szócskával szoktunk megjelölni?

Meglehető hallgatag sphinx ez, dacára a te sógornéd fecsegési hajlamainak, de mégis egyszerűre lehet vele jutni, s ha érzékeny hurjait érintjük, önmagától elfújja nekünk a nótát.

Jól tetted, hogy hozzám fordultál, mert én sem pesszimista nem vagyok, sem rózsaszínű illúziók világában nem élek. Így megmaradhatunk az aranyközépnél s ezen nézőpontról minden előítélet és költői színezés nélkül fogjuk ezen kérdést tárgyalás alá venni.

Te »ó« róla akarsz valamit megtudni, s ezen szó alatt: »ó« egy olyan lényt értesz, a kit a klastrom rascos ablakán át, vagy a szünidőből lopott pillantások utján ismersz — a férfiakat.

Férfi, a mi nagy bánatunkra, igen sok és igen kevés van a földgömbön. Igen sok arra, hogy az asszonyokat gyötörjék, s igen kevés, ha azt nézzük, hogy mennyi vén szűz él a világon! A te »ó«-dnek annyi faja, annyi változata van, hogy valósággal zavarban vagyok, hogyan mutassam be mind.

Talán frakban, kezében klakkal, kotillionjelvényektől ragyogó mellel, egy kis bajuszkával, fátyolozott, mintegy páncéltól borított tekintettel . . . és fekete mellényben óhajtot őt látni? Nos, ott áll s tekintete téged vizsgál. Ime! . . . feléd közelg, egy táncra hív fel, te lesütöd piruló arcoskadát, már épen fel akarsz emelkedni, feltekintesz, s óh é! »ó« a szomszédodat kérte látni! Együtt táncolnak s »ó« mosolyg. Nem mindennapi stratégia, »ó« adja a haragost. De nézd csak! ismét itt áll a közelben, egy oszlophoz támaszkodik s a klakkjával legyezi magát. Fátyolozott tekintetét reád függeszti, s te, szegény leány, te nyugtalanul forogsz ide-oda, mintha izzó tüzön ülnél. Imerem én ezt! Nem egyéb báli komédiánál minden következmény és komolyabb jelentőség nélkül. Ne vessz ama mellankólián és fátyolozott tekinteten! Eredj inkább a büffébe egy kis fagyaltot enni s izzó ajkaidat lehűteni, s meglásd, hogy »ó« oda is követni fog téged.

A melankólia nem zárja ki a jó étvágyat. De talán ez a kép nem tetszik neked? Misképp szeretnéd őt látni? Nos jó!

Ott lépdél az utcán feltűnő rövid paletóban, cilinderét egy kicsit a bal fule felé huzva — egy ugynevezett »pouseur.« Öntetszőleg maga elé mosolyogva, egyik vállát jobban felemeli, mint a másikat, hogy borsószínű felöltőjét egyensúlyba tartsa. Szöke ritkás szakála arcának derült színezetet ad. Önelégülten dudolja a Koldusdiáknak, vagy más operettnek dallamát. Asszonyokkal találkozik, s »ó« a hátrahagyott jó hatás érzetében, kevélyen vonul tovább. A jámbor abban a képzelődésben él, hogy mindenki csak »ó« reá gondol s miatta szenved!

De nézd: a földszinti paholyban »ó« romsága épen most ül le. Fesztve, fuzve van, arca a kendőzéstől piros! . . . A cvikker segítségével jobban nézegetheti magát, de a gomblyukába szurt rósa már magától ezen kiélt arc szomszéd-ságától elhervad. De »ó« elégedett, kihívó mosolyait újra előveszi s agyonuntatott szomszédjának azon kis kalandot beszéli el, melyet egy eleven bónnal kezdett, kivel ugyanazon házban lakik.

Ez az ember bábu volt s hideg sirjáig mindig az marad!

Vannak még mások is, de te — kedveltje a sorsnak — azokkal nem jöhetsz érütközésbe. S ezen mások: a munka, tehetség, tudomány sajnálatraméltó emberei. Én jól ismerem őket, hidd el nekem, közöttük rejlik a valódi »ó«.

De hibásan beszélek. Ama báli lovag, amaz »pouseur«, sőt az a ruinált báb: ók azok az ideálok, kik életünket paradicsommá, vagy pokollá változtathatják.

Élég egy szó a férfiak jellemzésére. Ók »felöltött gyermekek.«

Igen nem egyszer, de ezerszer ismétlem. Furcsán hangzik, ha egy kisasszonyka az erőteljes alkatu, ós zbe csavarodó férfit »gyermek«-nek hívja, és pedig mégis ez a helyes kifejezés kedvesével szemben.

Mi asszonyok elkényeztetjük magunkat, mosoly és kényeztető tréfák közt élünk, s mindamellett is, a tulajdonképeni gyermek kettőnk közül — »ó«.

S mindenikük, az, a ki szokásból iszik, ép-ugy, mint a rongyos munkás, a kényelemben élő játékos épügy, mint a tolvaj, lelkének mélyén egy hangot rejt, a melyet ha egyszer megérintünk, az élet bár milyen helyzetében, az dalra kezd.

Te ifju, tapasztalatlan teremtmény, te még nem tudhatod azt, mennyi eszköz áll rendelkezésére az asszonynak, hogy a legszomorubb napot is enyhe sugárral derítse fel.

Értetni kell hozzá, a mélybe vetett egy pillantással a lelket kikutatni, s ha egyszer a gyöngye oldalt fölfedeztük, rá kell tennünk kezünket, nem azért, hogy a seb megkeményedjék, hanem, hogy pillanatnyi enyhülést idézzünk elő; nem azért, hogy a mélységbe bukót feltartoztassuk, hiszen ahhoz gyöngye a karunk, ha nem hogy legalább egy pillanatra a mocsárból tisztább, napsugaras oldalra kivezzessük.

Ismertem egy embert, a kinek szívéből látszólag minden nemesebb ösztön kihalt, nem gondolt a holnapra, nem hitt Istenben, hűségben és becsületben, valódi cigány volt az emberek közt, megvetve, kitalozva mindenkitől, s mégis az ó cinizmusa is eltűnt Schubert egy egyszerű dalának hallatára, gyerek s ezen érzelmeteljes dalra hallgatózva, gyakran ismétlé: »Minek is élek? minek is élek?«

Azutan ismertem egy erőszakoskodó embert, a kinek haragjához képest az orkán is csak kicsiny és mulékony. A legjelentéktelenebb apróság is oly dühbe hozta, hogy kés után kapott. És tudod-e, hogy micsoda csillapította le? . . . A holdnak ezüst fénye. Ennek tiszta fényében kicsinynek érezte magát s szelid volt, mint egy bárány. Ha a hold fényét látta, derülten mosolygott, mint egy gyermek. Ilyenkor olyan volt, mint a jóság angyala.

Egyszer egy könnyelmű dandyt tanulmányoztam, ki rengeteg anyagi gondjai közt azzal mulatta magát, hogy saját magáról torzképeket rajzolt. Jó, kedves gyerek volt, élcés és sirva-vigadó. Ha valaki abban a pillanatban látta volna őt, midőn egy papír fölé hajolva, egész lélekkel jegyeztetett, bizonyosan az hitte volna, hogy számadással foglalkozik.

Nem! Torzképeket rajzolt önmagáról.

Ismertem aztán egy rendkívül eszes és nagy-tehetségű embert is. Olyan Heine féle szellem volt. Kis rövid versecskéket írt. A ki olvasta, az égben képzelte magát, ő pedig a mocsárban élt. Ha valaki azért megszidta: megadólag mosolygott s behízogóleg nézett bírja szemébe. Annyi gyermekded volt ebben a felnőtt emberben, hogy ezen mosolyáért kétannyi bünt is meg tudott volna neki az ember bocsátani. Az álmatlanságtól veres szemével igazolta magát s e szemek oly alázat-tal és oly szeretetteljesen esedeztek bocsánatért, hogy a legkeményebb szavak mind elhaltak az ajkon. A gyermek könnyögött benne a férfit.

Tekints az orvosra, erre az acélidegzetű vas-emberre. Mily hidegvérrel metszi a friss hullát körül, vagy végez veszedelmes operációkat. Egy ideg sem rendül ezen az arcon, hidegen és érzéketlenül áll »ó« ott, kezét bevézelve. Kisérd őt haza! Mit csinál ott? Miután kezeit karbolvizben megmosta, leül a pamlagra két éves kis fia mellé, s vele együtt játszik a medvével, s nyirkál neki bábút papirból. Majd megfogja a macskát, a kis szekérke elébe fogja, s az ostorral hajtja előre. Egyszerre csöngetnek az előszobában; egy lábbeteghez hívják, ki kötelékeit letépte. A gyermekből férfi lesz, az orvos siet a haldoklót megmenteni; de ezalatt a macska a kis szekérrel megszökik.

Ugy van; nagy gyermekek »ó«-k, tele tanulással és képmutatással, tele csalfa gyöngédséggel és csókokkal, de egyidejűleg egy-egy pillanatra oly jók és kedvesek, hogy a miattok szenvedett fájdalmat elfelejtjük s csak a boldog percekre emlékezünk vissza.

Egoisták ók, de azért mások iránt önfeláldozók is. Szellemi fenségük előtt nekünk nőknek fejet kell hajtunk! A legeggyűbb férfi okosabb a legbölcsebb asszonynál. Ez tény. Az emancipáció mitsem használ . . .

Igy, így; tanuld meg, édes gyermekem, hogy »ó« felulmul tégedet. Akár a jóban, akár a rosszban, mindig magasán felettünk áll; az összevisz-ságban senki sem éri utól, az önmegtadadásban, a kitartó munkában, valami magasztos eszme imádatában senki sem képes közülnk vele versenyezni.

Valóban, még kacérságban is mestered lehet! Nem jegyezted-e még meg, hogy a férfi hová szokott a szalónban leülni? Bizonyos lehetsz, hogy a tükörrrel szemben foglal helyet. Beszéd-közben, időről-időre egy lopott pillantást vet bele s egyet igazít a gallérján. Ismertem egy igen komoly, magasrangu, az egész világtól tisztelt férfit, a ki egy-egy fontosabb beszélgetés alatt végtelen elégtelenséggel nézegette magát a tükörrben. A katonákról nem is szölok, tudjuk, hogy ók akár behunyt szemmel képesek volnának arcukat leraj-zolni, oly szorgalmasan tanulmányozzák fizio-gnomiájukat.

Térjünk át most a legfontosabb kérdésre. Ugy-e, szeretnéd látni, hogy milyen »ó« — mint szerelmes?

R. L.

(Vége köv.)

Nyilt-tér. *)

A „Zemplén” 3 ik számában bizonyos X ur a mező-laborczi értelmiséget azzal vádolja, hogy a bíróválasztásnál őket önérdék, hivatalos szigor és zárórától való félelem vezérelte és kicsinyes pletyka befolyásolta.

A nagy közönséggel szemben szükségesnek látjuk ezen vádak alaptalan rágalomnak nyilvánítani, megjegyezvén, hogy X urral mint közönséges rágalmozóval polemiába nem bocsátkozunk.

Mező-Laborcz, 1888. január 22.

Polányi Dezső,
gyógyyszerész.
Sárkány Farkas,

Szmaligovics Gyula,
mező-laborczi lelkész.

Kleisel,
vonal főnök.

Grósz Simon,
vasúti hivatalnok.

Lázár Géza,
vasúti állomási főnök.

Klein Sámuel,
vasúti vendéglős.

Dr. Polinszky Béla,
vasúti orvos.

Klein Ignác,

Dr. Klein Zsigmond,
kórorvos.

Kiss István,
állami isk. tanító.

Pap József,
vasúti hivatalnok.

*) E rovat alatt közlöttekért nem vállal felelősséget a szerk.

Szerkesztőségi posta.

Egy mezőlaborczi választónak. A dolgok jelenlegi állása miatt nem közölhetjük.

Sz. K. urnak Budapest. Besorozva várják a felkelés reggelét

— e — 1-nak. A végét bevárjuk.

Felelős szerkesztő:

HORVÁTH JÓZSEF.

Főmunkatárs: **DONGÓ GY. GÉZA.**

Kiadótulajdonos: **ÖZV. BORUTH ELEMÉRNÉ.**

Hirdetmények.

Vh. 23. sz. 1888.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a gálszécsi kir. járásbírósa 18/1888. p. számú végzése által Bein Simon javára Weisz Dávid gálszécsi lakos ellen 740 frt tőke, ennek különböző időktől számítandó 6% kamatai és eddig összesen 43 frt perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 382 frt 25 krra becsült bolti árucikkék és házi butorokból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladtnak.

Mely árverésnek a gálszécsi kir. bírósági 18/1888. p. sz. kiküldést rendelő végzése folytán a helyszínén Gálszécsen, vagyis Weisz Dávid házában leendő eszközésére 1888-ik év február hó 7-ik napjának délelőtt 8 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzésel hivatalnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladtnak fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kiírt. Végül felhívtnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, a mennyiben részükre foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jökönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alulírt kiküldöttnek vagy írásban beadni, avagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján kifüggesztését követő naptól számítatik.

Kelt Gálszécsen, 1888. január 29. napján.

Juhász Béla,
kir. bir. végrehajtó.

Csalogány-utcai, ugynevezett majori belsősegem szabad kézből eladó.

Venni szándékozók Kazinczy-uctai lakásomon szerezhetnek bővebb felvilágosítást.

Koós Károly,

2-3

birtokos.

1000—1200 métermázsa elsőrendű

széna

azonnal eladó. Hol? megmondja e lap kiadóhivatala.

1-6 2-3

JAKOBOVICS ARMIN

az első zemplénmegyei honi bútór-csarnok tulajdonosa

Sátoralja-Ujhelyt, főtér (Matyasovszky-féle ház)

ajánlja a magas uraságoknak és a n. é. közönségnek, akik bútort vásárolni szándékoznak és jutányos árak mellett lelkiismeretes kiszolgáltatásban akarnak részesülni, **5 teremben nagy-szerűen berendezett**

bútorgyári telepét

meglátogatni és a legcsekélyebb vásárlásnál is meggyőződést szerezni, hogy minden versenyt fölülmuló olcsó árak mellett szilárd gyártmányt korszerű, izléses kivitelben csakis

Sátoralja-Ujhelyben, ilyenmü egyedül létező

BUTOR TERMEIMBEN

szerezhetik be. Elsőrendű szakiparosaim közreműködésével azon kellemeshelyzetben vagyok, hogy nálam mindennemü kitanó **asztalos- és kárpitos-bútorok**, valamint **fantasie- és dísz-bútor** s legegánsabbán teljesen felszerelt **urasági szalon-, boudoir-, ebédlő- és fogadótermek** részére a most divatozó fanemekben és a **legújabb alakban**; nemkülönben **szalongszék- és díszszék** szövetekkel, diszesen kárpitozva, meglepő választékban és oly különböző **jutányos árak** mellett készletben találhatók, hogy bevásárlását mindenki **igényeinek megfelelően teljes megelégedésére a legolcsóbb gyári árban** szerezheti be.

Továbbá ajánlom még dúsan felszerelt **tükör- és képraktáramat**, valamint minden nagyságu **ércszobrokat** (imitáció) és **ásványkoporsókat**, melyek oly rendkívüli olcsók, hogy csak annyiba kerülnek, mint egy fakoporsó.

A n. é. közönség becses pártfogását és számos látogatást kérve, maradtam kiváló tisztelettel

Jakovovics Armin.

22-25

Sirkövekre feliratok vésése és aranyozása

SIR-EMLEK-KÖVEK NAGY RAKTÁRA.

BURGER ADOLFNÁL

S.-A.-UJHELYT

Főtérán, a „Vörös ökör” vendéglő épületében.

MINDEN IDŐBEN

nagy választékban tartok s kívánatra feldílitok

POROSZ SZÜRKE MÁRVÁNY,

VÖRÖS MÁRVÁNY

és homokkő sarkövet.

Sürgönyczim:

Burger Adolf S.-a.-Ujhely.

Tisztelettel

BURGER ADOLF

vállalkozó.

15-52

Kívánatra képes árjegyzék megtekintésül bérmentve küldeték.

Hirdetmény.

A m. kir. közmunka- és közlekedési miniszterium 49763. számú 1887. évi november hó 27-én kelt rendelete alapján az 1881. évi 41. t. c. 33. és következő szakaihoz képest a Bodrog folyó 6-ik számú átvágásának bővítési és mélyítési munkálataihoz S.-a.-Ujhely és Borsi községek határaitól elfoglalandó földterületekre nézve a kisajátítási eljárás határnapjául az **1888. évi február hó 13-ik napjának d. e. 10 órája a helyszínére** kitűzetvén, erről az érdekeltek ezen hirdetmény által és azzal értesítetnek, hogy a kisajátítási tervek és összeírások az illető község házában a törvény értelmében 15 napi közszemlére kitétettek.

Kelt Zemplénvármegye közigazgatási bizottságának S.-a.-Ujhelyt, 1888. január 16-án tartott ülésében.

A fő- és alispán távollétében:

Viczmándy Ödön,

íjjegyző,

mint a közig. biz. h. elnöke.

Gép eladás.

A nmgú Sennyey Pál báró ur örökösei bélyi uradalmában Bélyben egy használt **Sigl-féle 10 lóerejű gőz- és 8 lóerejű cséplőgép** eladó. Venni szándékozók Kiss Károly tiszttartóhoz fordulni kéretnek. 1-3

Körösvény.

Zemplénmegye bodrogközi járás Nagy-Géres község regála és hus mérési joga 1888. évi ápril 24-étől három egymásutáni évekre árverés útján bérbe fog adatni, az árverés f. évi február 14-én Nagy-Géresben a bíró házában fog eszközöltetni, az árverési feltételek, a helyszínén mindenkor megtekinthetők.

Szentmihályi Lajos,
kórjegyző.

HIRDETMÉNY.

A zemplénmegyei kereskedelmi-, ipar-, termény- és hitelbank részvényesei

f. évi február 19-én d. u. 2¹/₂ órakor

S.-a.-Ujhelyben, az intézet helyiségében tartandó

XVIII. RENDES KÖZGYÜLÉSRE

tisztelettel meghivatnak.

T á r g y a k:

1. A közgyűlési elnök és a jegyzőkönyv-hitelesítők megválasztása.
2. Az igazgatóságnak üzleti jelentése.
3. A felügyelő-bizottság jelentése.
4. Az évi mérleg megállapítása, a nyereség felosztása és az osztalék kiszolgáltatása iránti határozat.
5. Az igazgatóságnak és felügyelő-bizottságnak adandó felmentvény.
6. Sorrendben kilépendő két igazgatósági tag helyének választás utján betöltése.
7. A felügyelő-bizottságnak az alapszabályok értelmébeni választása.

Minden részvényes, ki akár személyesen, akár meghatalmazott által a közgyűlésen részt venni kíván, felkéretik, hogy az alapszabályok 31 ik §-a értelmében részvényeit a le nem járt szelvényekkel együtt, a közgyűlést megelőző napokban az igazgatóságnál elismervény mellett letéteményezni sziveskedjék.

Kelt S.-a.-Ujhelyben, 1888. január hó 5-én.

Az igazgatóság.

3-3

DEUTSCH JÓZSEF FIA

ujjonnan berendezett kereskedésében S.-a.-Ujhelyt, (a főtéren)

az alant felsorolt áruk mindég friss és jó minőségben kaphatók, u. m.:

Ementhali, eidami, strachino, parmai és imperial sajtok. — Cognac, borok és likörök. — Caviar, marinírozott hering, orosz halak és finom sardinia olajban. — Francia és kremsi mustár. — Fehér és barna datolya, malaga, szőlő, szultán füge, olasz prűnel és franciaogyoró. — Gyümölcs és török csemege-kenyér. — Finom kassai sódar, páczolt nyelv, kassai és bécsi virstli, különféle kolbászok és husneműek szeletekben.

I-ső rendű nagyszemű válogatott boszniai szilva, stokerai lencse és borsó, olasz carfiol.

Azonkívül: **czukor, kávé, csokoládé, gyertya, valódi I-ső rendű amerikai petróleum és egyéb háztartási cikkek** kitünő minőségben és jutányos árrban szolgál

Deutsch József Fia.

3-4

Vh. 21. sz.
1888.

Árverési hirdetés.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a kassai kir. törvényszék 2469/87. p. számú végzése által a kassai takarékpénztár javára **Goldstein Sámuel** vilyi lakos ellen 266 frt tőke, ennek 1886. év szeptember hó 22. napjától számított 6% kamatai és eddig összesen 69 frt 24 kr. perköltség követelés és 5 frt 27 kr. jelen hirdetési díj erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 337 frt becsült butorok, szarvasmarhák, lovak, szekerek és hordódonagkból álló ingóságok nyilvános árverés utján eladatnak.

Mely árverésnek a s.-a.-ujhelyi kir. bírósági 7525/87. p. számú kiküldést rendelő végzése folytán a helyszínén, vagyis Vily községében leendő eszközésére 1888-ik év február hó 9-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóság ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Az elárverezendő ingóságok vételára azonnal készpénzben lesz kifizetendő. Végül felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéséhez tartanak jogot, a meny nyiben részükre foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alóirt kiküldöttnek vagy írásban beadni, avagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

Kelt S.-a.-Ujhely, 1888. évi január hó 27-ik napján.

Petrovits Lajos, kir. bir. végrehajtó.

12.

v. 1888. sz.

Árverési hirdetés.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a gálszécsi kir. járásbíró 1378/4. p. sz. végzésével Dr. Obláth Mór mint a gálszécsi takaré- és hitelpénztár igazgatója felperes részére id. Horváth József alperes ellen 129 frt tőkehatalék, ennek 1885. május 22-től számított 6% kamatai, 13 frt 20 kr., 85. évi május 20-ig számított 0% 3 frt 80 kr. váltó-óvási 1/2% váltódíj s jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán nevezett alperestől M.-Izsépen 1884. évi október hó 7-én lefoglalt s 640 frt becsült ingóságokra a gálszécsi kir. járásbíró 23/88. p. sz. kiküldött végzése folytán az árverés elrendeltetvén, annak a helyszínén, vagyis M.-Izsépen Horváth József házánál leendő megtartására határidőül 1888. évi február hó 10. napjának délutáni 2 órája tűztetik ki, a mikor a bíróság lefoglalt széná, sarju és szalmás életneműek s egyéb különféle ingóságok az 1881. 60. t. c. 107. és 108. §§ ai szerint a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Felhivatnak egyttal mindazok, a kik a lefoglalt tárgyak elsőbbséggel bírnak, miszerint elsőbbségi igényeiket az árverés megkezdése előtt szóval vagy írásban alulirt végrehajtónál, az 1881. 60. t. c. 111. §-a értelmében, a különbeni következmények terhe alatt bejelenteni el ne mulasszák.

Kelt Gálszécsen, 1888. évi január hó 30. napján.

Juhász Béla,
kir. bir. végrehajtó.

Hirdetés.

A sárospataki közbirtokosság tégla vetőjébe egy dologértő mester szükséges. Pályázók okmányaikkal személyesen, vagy írásban a közbirtokossági pénztári hivatalban jelentkezzenek.

S.-Patak, 1888. jan. 30.

Puza Sándor,

1-2

közbirt. elnök.

28/1888. sz.

Árverési hirdetés.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a n.-mihályi kir. járásbíró 1946/87. számú végzése által Weinberger Herman lasztoméri lakos javára Paulov János ellen 125 frt 18 kr. tőke, ennek 1880. év augusztus hó 3. napjától számított 6% kamatai és eddig összesen 85 frt 29 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság le foglalt és 574 frt becsült 2 db magyar fajú tehén, 2 db fekete szőrű herélt ló, 3 db üsző-bornyó, 1 db igás szekér, életneműek és boglya szénából álló ingóságok nyilvános árverés utján eladatnak.

Mely árverésnek a nagymihályi kir. járásbíró 10/88. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Sámogyon alperes lakásán leendő eszközésére 1888-ik évi február hó 21. napjának délelőtti 10 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. LX. tv. cikk 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő. Végül felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéséhez tartanak jogot, amennyiben részükre foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végreh. jkvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alulirt kiküldöttnek vagy írásban beadni, avagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő a hirdetésnek a bíróság tábláján kifüggesztését követő naptól számítatik.

Kelt Nagy-Mihály, 1888. évi január hó 30. napján.

Taly Béla,
kir. bir. végrehajtó.

